

Ο άνθρωπος τότε μόνο θα γίνει καλύτερος,
όταν του δείξεις ποιος είναι.

Άντον Τσέχωφ

39ο Λύκειο Αθηνών
Θεατρική ομάδα (project) Α2 - Β1

Άντον Τσέχωφ Μικρές τραγικές κωμωδίες

Μια παράσταση βασισμένη σε τέσσερα θεατρικά μονόπρακτα
του Ά. Τσέχωφ

Τρίτη 20 Μαΐου 2.30 μ.μ.

στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου

Το δραματικό σύμπαν του Άντον Τσέχωφ

Ο Άντον Τσέχωφ είναι ένας επικίνδυνος συγγραφέας. Επικίνδυνος, με την πιο ευγενική σημασία της λέξης. Όταν πρωτοεμφανίζεται στο λογοτεχνικό σύμπαν της Ρωσίας, η ιδιαιτερότητα της γραφής και των ηρώων του γίνεται αμέσως αισθητή. Δεν πρόκειται όμως για μια θορυβώδη καινοτομία, μια βίαιη ρήξη με τη λογοτεχνική παράδοση· καθώς σημειώνει ο Άγγελος Τερζάκης, «τα έργα του (...) είναι συνταιριασμένα με τη ρώσικη κοινωνία του τέλους του 19^{ου} αιώνα. (...) Από τέτοιες γενικές συνθήκες θα έπρεπε να προκύψουν, στην καλύτερη περίπτωση, έργα ηθογραφικά, ποτισμένα με τη χρυσόσκονη του γραφικού(...)». Αλλά τα έργα του Τσέχωφ απέχουν πολύ από την συνήθη –και ακίνδυνη– ηθογραφική απεικόνιση. Το κοινό και οι κριτικοί της εποχής διαπιστώνουν, όχι χωρίς έκπληξη και αμηχανία, ότι κάτω από την συμβατική παρουσία της ρωσικής κοινωνίας της υπαίθρου κινούνται στα έργα του πρόσωπα διαφορετικά από τα συνηθισμένα· πρόσωπα, που δεν εντάσσονται εύκολα στους γνώριμους χαρακτήρες-τύπους ηρώων, καθώς κινούνται μεταξύ σοβαρού και κωμικού, γελοίου και τραγικού, εκφράζοντας δυνατά πάθη και μεγάλα όνειρα που καταρρέουν τελικά όχι εντός μια μεγαλειώδους επικής καταστροφής αλλά σε μια ήσυχη, υφέρπουσα φθορά, στα πλαίσια μιας, ουσιαστικά, ανύπαρκτης πλοκής. Ο Τσέχωφ, αθόρυβα, αλλάζει τους νόμους της δραματουργίας.

Για τον Τσέχωφ, το θέατρο οφείλει να παρουσιάσει τη ζωή όπως είναι: «ο καλλιτέχνης δεν πρέπει να είναι ο κριτής των χαρακτήρων και των διαλόγων τους, αλλά ένας αμέτοχος παρατηρητής». Γι' αυτό και οι υποθέσεις των έργων του είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες, η πλοκή απουσιάζει – σε πρώτο πλάνο βρίσκεται πάντα η αμείλικτη ροή του χρόνου που κυλά: Στη ζωή δεν υπάρχουν πλοκές, στη ζωή είναι όλα ανακατεμένα: το βαθύ με το ρηχό, το μεγαλοπρεπές με το μηδαμινό, το τραγικό με το γελοίο». Ωστόσο, πίσω από κάθε κείμενό του λανθάνει πάντοτε ένα άλλο κείμενο, που φέρει την προσωπική θέση του συγγραφέα, και που καλείται ο σκηνοθέτης να αναδείξει στην παράσταση: συνίσταται κατά κύριο λόγο στην λεπτή ειρωνεία του Τσέχωφ έναντι των ηρώων του, μια ειρωνεία πάντοτε συνυφασμένη με την βαθιά αγάπη του για την ανθρώπινη ύπαρξη. Ο Τσέχωφ, με όπλο το χιούμορ, θέλει να στήσει έναν καθρέφτη μπροστά στους ανθρώπους: «Κοιταχτείτε, κοιτάχτε πόσο άσχημα και πληκτικά ζείτε όλοι σας!...». Για να αλλάξουν, για να δουν ότι μπορούν να δημιουργήσουν μια καλύτερη ζωή για τους ίδιους. Κι αυτή είναι η βαθιά αισιόδοξη οπτική που προσφέρει το, τραγικό ενίοτε, θεατρικό σύμπαν του Άντον Τσέχωφ.

Θάλεια Μπουσιοπούλου

Παρουσιάζονται τα μονόπρακτα:

Φτέρνισμα

Πρόσωπα

Ιβάν: Μάρκος Κασάι
Υπουργός: Νίκος Κατσώρας
Σόνια: Νατάσα Δροσάτου
Κα Μπρασίλοφ: Νικολέτα Κοτοπούλου
Ταξιθέτρια-αφηγήτρια: Νικολέτα Καφετζοπούλου

Απαγορεύεται το κάπνισμα

Πρόσωπα

Νατάσσα: Τζωρτζίνα Δημητρούλη
Μπισμπίκοφ: Θεωδωρής Δερβένης
Σεριόζα: Ηρακλής Λεοντίου
Ντουινιάσης: Χάρης Γαζής

Το τυχερό λαχείο

Πρόσωπα

Αμφίσα: Νικολέτα Καφετζοπούλου
Κοσμάς: Γιάννης Καρποντίνης

Πρόταση γάμου

Πρόσωπα

Στεπάνοβνα: Ελευθερία Κεφάλια
Νατάλια: Τζωρτζίνα Δημητρούλη
Λομώφ: Χάρης Γαζής

Αφηγήτριες: Νικολέτα Καφετζοπούλου, Αθηνά Καλλίρη

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία: Θάλεια Μπουσιοπούλου
Αφίσα: Τζωρτζίνα Δημητρούλη
Πρόγραμμα: Παναγιώτα Κουφοπούλου